

θάνατον ἢ ζηλοτυπία τῆς συζύγου τοῦ Μουχτάρ-βέη. Εἰς τὴν μικρὰν αὐτῆς νησίδα ἠγείρετο ἡ Σχολὴ τῶν Φιλανθρωπινῶν, ἣτις ἐπὶ αἰῶνας διεσκόρπιζε τὰ φῶτα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας εἰς τὴν Ἑπειρον καὶ πέραν αὐτῆς. Εἰς τὴν αὐτὴν νησίδα εὔρεν ἄδοξον τέλος ὁ αἰμοχαρὴς δυνάστης τῆς Ἑπείρου. Πόσα γεγονότα δὲν ἀνέθρωσκον εἰς τὴν μνήμην μου, καὶ πόσους στίχους δὲν ἐψιθύριζον τὰ χεῖλη

Ἡ λιμνη καὶ τὸ φρούριον τῶν Ἰωαννίνων.

μου ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσαν ὡς σκηνὴ τόσων δραμάτων.

Τὰ Ἰωάννινα εἶναι μία πόλις, τῆς ὁποίας πᾶσα ὁδός, πᾶσα γωνία, πᾶσα οἰκία διηγεῖται καὶ μίαν ἱστορίαν. Ἡ ὁδὸς τὴν ὁποίαν διήλθον ὅπως εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν καλεῖται σήμερον τῆς Ἀνεξαρτησίας. Ἄλλοτε ὠνομάζετο Κανλι-Τσεσμέ, ἥτοι Πηγὴ τοῦ αἵματος. Ἐκεῖ τὴν 12 Σεπτεμβρίου τοῦ 1612, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ἐπι-